

som de boede i Kjøbenhavn, og igjennem Formue- og Leilighedsafskatten i Kjøbstæderne eller igjennem Indkomstsiften efter § 4 paa Landet. Jeg troer derfor ikke, at det har været muligt at bibeholde denne Ret for Fordeierne til Fradrag af en vis Deel i Renten til Prioritets-haverne ved Siden af det Siemed, man i det Hele ved Loven søger at naae, og som jo bifalbes af det høitærede Thing, nemlig at nærme sig saavidt muligt til en Indkomstbeskatning. Dernæst troer jeg heller ikke, at denne Ret for Fordeiere i Virkeligheden har havt saa stor Betydning, som det synes. Den har vistnok ikke kunnet være uden Betydning ligeoverfor offentlige Kreditorer, Stiftelser og deslige, som ikke let opfige deres Kapitaler, men jeg tvivler ikke paa, at de private Kreditorer nok vilde have forstaaet at faae Fradraget igjen betalt ved en højere Rente eller paa anden Maade. Jeg troer saaledes, at den fra dette Forhold hentedede Indvending for en stor Deel maa frasalbes. Jeg maa dog tilføie, at man ganske vist ved de ikke særdeles grundige Beregninger, man har kunnet anstille om Hartkornets Beskatningsforhold til Beskatningen i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, er gaaet ud fra, at det Hartkorn, der er Tale om, havde en gennemsnitlig Behæftelse af en Deel af dets Værdi. — Der er reist Tvivl om, om ikke den Bestemmelse, at der ingen Afgift skal svares af Hartkorn under 2 Skpr. og kun en moderat Afgift af Hartkorn imellem 2 og 4 Skpr., burde bortfalde. Jeg skal dertil bemærke, at Sagen neppe angaaer nogen stor Gjenstand. Jeg kjender ikke Betsbet af det Hartkorn, der paa denne Maade kom til Afgang i de forrige Krigsstatslove, men det forekommer mig, at en æret Taler nævnte 4,000 Tdr., og dette er jo ikke noget særdeles stort Betsb. — Dernæst forekommer det mig, at denne Moderation i Hartkornsaafgiften svarer til den Moderation, der finder Sted i Kjøbenhavn, derved at den ikke afkræver mindre Indtægter nogen Indkomstsiften, og som ligeledes finder Sted i Kjøbstæderne ved Formue- og Leilighedsafskatten, og som endelig efter Lovfor-slaget ogsaa skal finde Sted paa Landet med den Indkomstsiften, der omtales i § 4. Jeg synes derfor, at denne Moderation, der som fremhævet ogsaa findes i tidligere Krigsstat-

love, er ganske i Overensstemmelse med de Principer, der igrigt følges i Lovudkastet. — Beslægget hermed er det Forslag, der fra flere Sider er fremkommet, om der ikke kunde være Anledning til at udvide de Undtagelser, der findes i § 1, og som ligeledes ere optagne fra tidligere Krigsstatsanordninger, hvorefter der af Jordlobber med indtil 1 Td. Hartkorn ikke svarede, om jeg saa maa sige, Brugskrigsstat af de Steder, hvis Besiddere i Løbet af det Halvaar, der gaaer foran en af Skatteterminerne, have været indkaldte til Militærtjeneste. De fleste af de ærede Talere have meent, at der kunde være Anledning til at gjøre denne Undtagelse ganske almindelig, saa at Enhver, der var indkaldt eller i det foregaaende Halvaar havde været indkaldt til Militærtjeneste, skulde fritages for Hartkornskrigsstat. Man har anført, at disse Mænd ved deres personlige Tjeneste svarede en Krigsstat, der var langt større end den, der kunde blive Spørgsmaal om at paalægge nogen som helst anden Hartkornbesidder. Jeg troer imidlertid, at dette Raisonnement ikke er fuldkommen rigtigt; jeg troer, at den Krigsstat, der kan siges at svares igjennem Militærtjeneste, svares lige fuldt af alle Landets Borgere, baade af Hartkornseiere og Kjøbstadindvaanere, idet Byrden bestaaer i Forpligtelsen til, naar Løbnet træffer, at gaae i Tjenesten. Hvorvidt Noget ikke kommer i Tjenesten eller i sin Tid har truffet saa høit Nummer, at han ikke kommer med, kan ikke fraprages i den Stat, der ved Vernepligtsloven rammer den hele Befolkning. Derimod skal jeg indrømme, at der fra Føllesens Side, om jeg saa maa sige, tales særdeles Meget for et saadant Forslag. Det er ganske vist vanskeligt at sige, hvor stort et Skaar det vilde gjøre i Indtægten af Hartkornskrigsstaten, om denne Fritagelse blev almindelig; jeg antager imidlertid ikke, at det vil kunne blive saa betydeligt, at der derfor skulde reise sig nogen alvorlig Vanskelighed, hvis det høitærede Thing fandt at burde gaae ind derpaa. — Der er fremdeles gjort en Bemærkning om Lovudkastets Bestemmelser med Hensyn til Fordelingen af Hartkornskrigsstaten mellem Fæstere og Eiere; disse Bestemmelser ere de samme som de, der efter en udførlig Diskussion ere blevne